

op weg naar een
zonnebeschaving

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel:
VERS UNE CIVILISATION SOLAIRE
édition originale: ISBN 2-85566-208-7

© 2013, Drukkerij Wilco, Amersfoort, ISBN 978-90-76916-30-9
1e druk: OP WEG NAAR EEN ZONNEBESCHAVING

© 2013 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen.
Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-PD90-76916-30-9

Omraam Mikhaël Aïvanhov

op weg naar een zonnebeschaving

Izvor-reeks 201

UITGEVERIJ PROSVETA

VOORWOORD

Deze pocket, die de zonnefilosofie van Omraam Mikhaël Aïvanhov samenvat, kwam ooit tot stand ter gelegenheid van een tentoonstelling, genaamd De Zon en het Heliocentrische Gezichtspunt. Hoewel we het heliocentrische gezichtspunt kennen in de astronomie, zijn haar mogelijkheden op biologisch, psychologisch, cultureel en spiritueel gebied nog lang niet uitgeput. We zijn voortdurend op zoek naar doeltreffender manieren om zonne-energie aan te wenden: waarom zoeken we niet naar sporen van de zon, diep in de psychische structuur van de mens en dus ook in de samenleving? De zon bestaat in ieder van ons en kan, als zij daartoe de kans krijgt, haar aanwezigheid manifesteren in ons bewustzijn door een universele visie op menselijke problemen.

INHOUD

I	De zon, wegbereider van de beschaving . .	7
II	Surya-yoga.	21
III	De zoektocht naar het centrum	47
IV	De voedende zon	63
V	De zonnevlecht	79
VI	De mens, gemaakt naar het beeld van de zon	89
VII	De geesten van de zeven lichten	103
VIII	De zon als voorbeeld	117
IX	De zon als vertegenwoordigster van God	133

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

DE ZON
WEGBEREIDER VAN DE BESCHAVING

Als de zon opgaat, verspreidt zij haar licht, haar warmte en haar leven, en juist dit licht, deze warmte en dit leven zet de mensen ertoe aan om ook op te staan en aan het werk te gaan. Sommigen gaan naar kantoor, naar de fabriek of naar de akker, anderen openen hun winkels. De kinderen gaan naar school. De straten vullen zich met geroep, met mensen en druk verkeer van auto's.... 's Avonds, als de zon ondergaat, sluit men de winkels, verlaat men de kantoren, gaat men terug naar huis en dan hup.... naar bed! Het is de zon die het levensritme van de mensen bepaalt en zij is ook de wegbereider geweest van de cultuur, van de beschaving.

Men vraagt zich soms af, wie als eerste de mens heeft geleerd te schrijven, het land te bewerken, vuur of bepaalde gereedschappen te gebruiken en dan worden de namen genoemd van deze of gene, maar in werkelijkheid ligt de zon aan de oorsprong van al die ontdekkingen. Je zult zeggen dat dit niet mogelijk is, dat de zon niet intelligent is, geen her-

senen heeft om te denken en ook geen mond om te spreken. Dus volgens jou zijn alleen de onwetende mensen intelligent en is zij, dankzij wie al het leven op aarde mogelijk is, niet intelligent!...

Het is echter de zon, die als eerste de wetenschap aan de mensen heeft gebracht. Hoe kan dat? Dat is heel eenvoudig te begrijpen. Juist omdat de zon ons haar licht geeft, kunnen wij de dingen, de vormen, het reliëf, de kleuren en de afstanden zien. Dankzij dat licht kunnen wij ons oriënteren, observeren, vergelijken, rekenen. Zonder licht is geen enkele wetenschap mogelijk. Wat kunnen we kennen in de duisternis? Niets.

En als ik nu vraag wie de godsdienst heeft gebracht, zullen sommigen die denken dat ze grote filosofen zijn, mij antwoorden dat het de angst is, de angst voor de krachten van de natuur. Nee, dat is een heel beperkt gezichtspunt. Het is de zon die de godsdienst heeft geschapen: door haar licht aan de mensen te schenken heeft zij in hen de behoefte gelegd om zich te openen, lief te hebben en te aanbidden. In de kilte kan er geen liefde bestaan. Maar verwarm een mens en hij ontplooit zich, hij voelt zich goed en begint lief te hebben. Ziedaar hoe de godsdienst is ontstaan: dankzij de warmte. Die religie kan aanvankelijk niet veel meer zijn dan de liefde voor een man, een vrouw of zelfs een dier: een hond, een kat, een kanarie... Het maakt niet zoveel uit, het is een begin. Op een dag zal die

liefde zich verheffen tot aan de Meester van het Universum, tot aan God.

Tenslotte is het ook de zon die de baanbreker is geweest van de kunst: juist omdat zij leven brengt. Zodra een mens leeft, wil hij bewegen, handelen, zich uitdrukken en zo ontstaat de dans, de zang, de schilder- en beeldhouwkunst. Kunst begint bij het leven. Kijk naar kinderen: zij bewegen, schreeuwen, krabbelen.... Hun kreten zijn het begin van de muziek; hun gekrabbel het begin van de schilderkunst; hun kleine zandvormpjes zijn de aanzet tot beeldhouwwerken; hun huisjes het begin van de architectuur en al hun kleine bewegingen zijn het begin van de dans. Inderdaad, kunst begint met het leven en het leven komt van de zon.

Hoe zou een kunstenaar ook maar iets kunnen scheppen, indien de wereld in duisternis was gehuld? Waar zou hij zijn voorbeelden vandaan halen? Wie zou hem een idee geven wat bewegingen, vormen en kleuren betreft? Ik heb wel eens tegen schilders gezegd: 'Jullie maken schilderijen, maar wie heeft je de kleuren gegeven? Heb je die zelf gemaakt? Nee. Via de mineralen en planten waaraan zij onttrokken zijn, heeft de zon je deze kleuren gegeven, denk je daar wel eens aan?' Nooit betuigen de schilders hun dank aan de zon die hun van kleuren voorziet en het komt zelfs zeer zelden voor dat zij haar in hun schilderijen afbeelden.

Omdat zij licht, warmte en leven brengt, is de zon dus de wegbereider van de wetenschap, van de religie en van de kunst.¹ En toch is zij de laatste waar de mensen van houden en respecteren. Wel, ik ben de advocaat van de zon. Ik vraag om haar rehabilitatie! Ik ben verontwaardigd over de manier waarop men haar behandelt: men richt standbeelden op voor bedriegers, maar nooit voor de zon! En toch is zij de eerste oorzaak, de oorsprong van alle dingen. De aarde en de andere planeten zijn uit haar voortgekomen, zij is het die hen heeft voortgebracht. Dat is de reden waarom de aarde dezelfde elementen bevat als de zon, maar in een vaste, gecondenseerde toestand. De mineralen, metalen, edelstenen, planten, gassen, de fijne of grove stoffen die zich in de aarde, in het water, in de lucht en op het etherische vlak bevinden, komen van de zon. Het goud bijvoorbeeld, door mensen zo begeerd dat ze in staat zijn misdaden te begaan om het te bezitten... dit goud is gevormd door de zon. Want net zoals er op aarde fabrieken bestaan, waar allerlei producten en voorwerpen worden gemaakt, zijn er ook fabrieken onder de aarde, waar miljoenen entiteiten werken en zij zijn het die, door het zonlicht te condenseren, goud maken.

Je zult zeggen: 'Maar hoe kan goud een condensatie zijn van het zonlicht?' Laten we, om het duidelijker te maken, het voorbeeld van de boom nemen. De bomen, en zeker bepaalde bomen zoals

de grove den, de spar, de eik, de notenboom, zien eruit als een uiterst compacte en harde materie, aangezien je er huizen, boten enzovoort mee kunt maken. De boom komt uit de grond op en wordt dus gezien als een product van de aarde. Maar dat is een vergissing: de boom wordt gevormd door het licht van de zon. Neem eens een boom, hoe groot ook, en verbrand hem: je ziet dat er vlammen ontsnappen, een enorme hoeveelheid vlammen, een kleinere hoeveelheid gassen, nog minder waterdamp en tenslotte blijft er op de grond slechts een hoopje as over: dat is het aandeel van de aarde.

De boom bestaat uit aarde, water, lucht en vuur, maar het is het vuur, het zijn de zonnestrallen, die voor het grootste deel in de boom doordringen. Een boom is dus geen aarde, maar gecondenseerd zonlicht. Trouwens, wanneer je je in bepaalde bossen begeeft, zoals ik ze heb gezien in India, Ceylon, in de Verenigde Staten, in Canada of in Zweden, zul je kunnen vaststellen dat door die bomen, die wel miljarden en miljarden tonnen wegen, het aardoppervlak niet is ingezakt; indien zij de elementen die hen opbouwen aan de aarde hadden onttrokken, zou de bodem zeker tientallen, zo niet honderden meters ingezakt zijn. Dit is nogmaals een bewijs dat de boom een condensatie is van het zonlicht. En als de bomen erin slagen de zonnestrallen op te vangen en in materie om te zetten, waarom zouden bepaalde entiteiten die onder

de aarde werken, niet even goed in staat zijn om goud te maken?... Ja, dit is iets om over na te denken.

Ik heb ooit iemand gekend wiens grootste passie het was om goud te vinden. Hij had allerhande boeken gekocht over schatten, maar ook over magische praktijken om ze te vinden. Ik liet hem een poosje begaan zonder iets te zeggen (uiteraard vond hij niets) en op een dag vroeg ik hem: ‘Waarom lonk je naar het kamermeisje, waarom probeer je niet de vriendschap van de kasteelvrouw te winnen?’ Hij antwoordde verontwaardigd: ‘Ik? Maar ik ben getrouwd, ik flirt met niemand! – Ik weet wel dat je getrouwd bent en een trouwe echtgenoot, maar ik zie toch dat je het kamermeisje probeert te versieren.’

Hij begreep het nog steeds niet, dus toen legde ik het aan hem uit: ‘Kijk, jij bent op zoek naar goud, maar goud is slechts het kamermeisje. De kasteelvrouw is het licht van de zon, de condensatie van dit licht in de schoot van de aarde geeft het goud. En wanneer de kasteelvrouw ziet dat jij, in plaats van haar gunsten, haar blikken en haar glimlach te winnen, achter het kamermeisje aanzit, voelt zij zich beledigd en sluit de deur voor jou. Richt je voortaan rechtstreeks tot de kasteelvrouw, tot het licht van de zon, probeer haar lief te hebben, haar te begrijpen, haar weldaden aan te trekken en op een dag zal het goud komen. Waarom richt je je

niet op het allerhoogste? Als je de vriend van de koning bent, zullen al zijn onderdanen jou hoogachten. Maar indien je slechts de vriendschap van de huismeester hebt gewonnen, zul je bij de huismeester blijven, want de anderen zullen je niet eens kennen.' Hij was stomverbaasd en zei: 'Ik begrijp het.' Maar dat geloof ik niet, want hij bleef lonken naar het kamermeisje!

Niet alleen goud is een condensatie van het zonlicht; ook kolen, petroleum, hout en alle materialen waar men verschillende dingen van maakt. Alles wat in fabrieken wordt gemaakt, en zelfs de kleren die we dragen, wordt door de zon geproduceerd. De hele economie is gebaseerd op de producten van de zon, maar de zon zelf wordt vergeten. Men verwaarloost de schepper en loopt naar de schors, de schillen en de slakken van wat hij heeft geschapen. Er zit dus een fout in het begrip van de mensen en dit ligt aan de basis van hun grootste tegenspoed, want wanneer je de hoofdzaak laat vallen voor de bijzaak, het middelpunt voor de periferie, kun je alleen maar je hoofd stoten en dat is juist wat hun overkomt. Daarom is het nodig dat zij de eerste plaats opnieuw toekennen aan degene die de oorsprong is van alles: de zon.² De situatie zal dan weer hersteld worden, eerst in hun hoofd, vervolgens in de maatschappij en alles zal veel beter gaan. Je zult zeggen: 'Maar hoe kan de manier waarop je naar de zon kijkt, dergelijke

gevolgen hebben? Dat is toch maar een detail?’ Ja, dat lijkt een detail, maar in de loop van de tijd heeft deze omkering van waarden bijzonder ernstige en complexe gevolgen teweeggebracht op alle gebieden van het leven.

Als je een beetje nadenkt, begrijp je dat de zon aan de oorsprong ligt van alles wat op onze aarde bestaat. Vraag haar om je uit te leggen hoe zij heeft gemediteerd en gewerkt om de mensen te laten leven, hoe zij voor hen gunstige omstandigheden heeft geschapen wat betreft atmosfeer en temperatuur... hoe zij het licht en de warmte heeft gedoseerd, zodat er leven kon ontstaan. Eerst waren er de planten, dan de vissen, de vogels, de zoogdieren en tenslotte de mens. Het is de zon, die alles heeft voorbereid, zodat er een cultuur en een beschaving kon ontstaan. Bovendien is de zon de eerste landbouwkundige geweest, want van haar hing de verdeling van de vegetatie af, maar ook haar groei en bloei. Zij is het die ellende of rijkdom brengt, hongersnood of overvloed.

Toen ik in 1937 in Frankrijk arriveerde, zei ik dat de mensheid in de toekomst geen hout, geen kolen en geen petroleum meer zou gebruiken voor de energievoorziening, maar enkel de stralen van de zon. Uiteraard geloofde men mij toen niet, maar nu begint men mij gelijk te geven, want het besef dringt in toenemende mate door, dat de nu

gebruikte energiebronnen weldra uitgeput zullen zijn en dat men verplicht zal zijn zich te wenden tot subtielere energiebronnen die onuitputtelijk zijn. In de toekomst zullen wij, dankzij de zonne-energie, licht en warmte hebben en kunnen reizen... Men zal zich zelfs voeden met zonlicht.

Zonder het leven van de zon zouden de mensen nooit hebben kunnen bestaan, handelen en werken. Zonder haar warmte zouden zij geen gewaarwordingen kunnen hebben. Zonder haar licht zouden ze nooit hebben kunnen zien en dat niet alleen, maar ook begrijpen, want begrijpen is niets anders dan een hogere vorm van zien op het intellectuele vlak. Wat haar warmte betreft, heeft zij alles wat met het hart te maken heeft, doen ontstaan: contacten, uitwisselingen, liefde en vriendschap. Juist zij ligt aan de oorsprong van het huwelijk, van het gezin, van de maatschappij en van alle vormen van gemeenschap. Ben je koud, dan houden de mensen niet van je, ze gaan bij je weg; maar ben je hartelijk, dan komen ze zich bij jou verwarmen en zijn ze je dankbaar voor die warmte. Warmte is wat mensen dichter bij elkaar brengt, zij geeft hun het vermogen om te voelen, ontroerd te worden, verrukt te zijn, te bidden... De warmte van de zon ligt dus aan de basis van de moraal en van de godsdienst.

Wanneer je dit aan de christenen zou zeggen,

zouden ze uiteraard verontwaardigd zijn, want zij zien het belang van de zon niet in: voor hen is de mis het belangrijkste. Daarom vraag ik hun: ‘Indien de zon er niet was, hoe zou men dan de mis doen? Waar zou je het brood en de wijn van de communie kunnen vinden?’ Ik wil de waarde van de mis niet geringschatten, ik kan je zelfs ronduit zeggen dat ik over dit onderwerp veel meer weet dan de meeste priesters. Zij hebben geleerd hoe ze de mis moeten opdragen, maar kennen ze de diepe, magische betekenis ervan? Ik ken deze wel en ik heb voor de mis een veel groter respect dan de christenen zelf. En toch stel ik hun de vraag: ‘Wie zou de mis doen als de zon er niet was?... En wie zou die mis bijwonen?’ Je ziet wel dat ze niet nadenken.

En als ik je nu zeg dat het licht van de zon, door in te werken op ons fysieke lichaam, onze ogen heeft gevormd, geloof je me ook niet. Toch is dit de waarheid: het is de zon die onze ogen heeft gecreëerd. Waarom? Om gezien te worden... En door haar warmte heeft zij op ons lichaam ingewerkt om de organen van de gewaarwording te scheppen: het hart, de mond en vooral de huid, de tastzin. Zij vond dat de gevoeligheid voor het licht beperkt moest worden tot enkel de ogen, terwijl de warmte over de hele oppervlakte van het lichaam gevoeld moest worden. Je ziet het verschil... Dit is interessant, nietwaar?

De zon bestuurt alles in het universum: zij is als een orkestleider, als een koning op zijn troon. Wanneer ze een beslissing neemt, geeft ze enkel een teken en alle geesten die ze naar de aarde of naar andere planeten heeft gezonden, haasten zich om haar bevelen uit te voeren: zij veranderen iets in de atmosfeer, in de elektromagnetische stromingen en daaruit volgen allerlei variaties in het planten-, dieren- en mensenrijk; op biologisch, psychologisch, economisch en sociaal gebied. Alles wat op aarde gebeurt, is bevolen door de zon; de zonneuitbarstingen of -vlekken zijn niets anders dan signalen die zij geeft aan een hele hiërarchie van intelligenties, belast met het uitvoeren van haar bevelen.

Op een dag zal de wetenschap mijn ideeën aanvaarden, het is onmogelijk dat zij daar niet toe komt. Daarom zeg ik nu tot de geleerden: 'Laat alles varen wat je bestudeert in je laboratoria en houd je bezig met de zon. Alles ligt in de zon besloten: gezondheid, rijkdom en het geluk van de mensheid.' Je zult zeggen dat bepaalde astronomen en fysici de zon bestuderen... Ja, dat weet ik, ik ben op de hoogte van het onderzoek dat de geleerden doen in alle landen, in het bijzonder in de Verenigde Staten en in Rusland. Maar wanneer ik de wetenschap verwijt dat zij zich niet met de zon bezighoudt, bedoel ik te zeggen dat zij nog niet grondig bestudeerd heeft wat het zonlicht is en

vooral hoe de mens ermee kan werken, het in zich kan laten doordringen om zich te zuiveren, te versterken en te vernieuwen. Want de stralen van de zon, die doordringen tot in de diepten van de oceanen (wat sommige vissen, die daarvoor speciaal zijn toegerust, in staat stelt om ze op te vangen en licht te verspreiden), kunnen ook in ons doordringen. Indien wij weten hoe ze te ontvangen, kunnen de zonnestrallen bepaalde centra in werking stellen, bepaalde lampen ontsteken, die al sinds de eeuwigheid in ons aanwezig zijn. Voor mij, dat heb ik al gezegd, zijn de stralen van de zon als kleine wagentjes vol met levensmiddelen, dat wil zeggen elementen en energieën, waaruit de mens naar hartelust kan putten voor zijn fysieke en psychische ontplooiing. Alles wat de mens nodig heeft, ligt besloten in het licht van de zon. Ziedaar een immens gebied om te onderzoeken...

Noten:

1. Zie ook: Artistieke en spirituele schepping, Izvor 223, hst. I: 'Kunst, wetenschap en religie'
2. Zie ook: De Gouden Sleutel, verzameld werk deel 11, hst. III, 'Geven en nemen; de zon, de maan en de aarde'